

ПОБИЈАЊЕ ТЕМЕЉА НА КОЈИМА СЕ ЗАСНИВА ДАРВИНОВА ТЕОРИЈА ЕВОЛУЦИЈЕ

ظنون دارون وأسباب انتشارها

<Српски – Serbian – صربي>

Абдул-Мецид Азиз Ез-Зиндани

عبد المجيد بن عزيز الزنداني

Превод:

Амра Дацић

Рецензија:

Љубица Јовановић

ترجمة: عمرة داتسيتش

مراجعة: يوفانو فيتس ليوبيتسا

Побијање темеља на којима се заснива теорија еволуције

Теорија о еволуцији

Ова теорија сматра да је корен свих живих бића у малој животињици која је настала из воде, затим је природа утицала на промене у њеном стварању, што је проузроковало настанак нових својстава у овом створењу. Ова добијена својства наслеђују потомци, све док група ових својстава, насталих из природе кроз милионе година, није израсла у велика и напредна својства, која су прабиће учинили напреднијим бићем. Развој својстава наставио је свој процес под утицајем природе и развоја створења, све док се није дошло до ових створења која су завршила у лику човека.

Основа теорије

1. Теорија се заснива на ономе што је у Дарвиново време могло да се види у ископинама. Пронашли су да се најстарији слојеви састоје из прабића и да се слојеви који следе, састоје од бића која су све напреднија и напреднија. Дарвин је казао да су те напредне животиње настале као резултат развоја и успона праживотиња и прабића.

2. Заснива се и на ономе што је у Дарвиново време било познато, а то је да су сви животињски замеци слични у свом првобитном облику, што указује на то да је корен свих бића један, као што је ембрион један. Догодио се напредак на Земљи као што се дешава у материцама живих бића.

3. Ова се теорија заснива и на постојању слепог црева у човеку које помаже у пробави биљака, које сада нема никакву функцију. То представља траг који је остао од мајмуна, а који се није

развијао, зато што слепо црево у садашње време има своју функцију код мајмуна.

Дарвиново објашњење еволуције и како је текла

1. Природна предестинација: Фактори пропасти уништавају слаба и мршава бића, а остављају снажна бића. По њиховом мишљењу то се назива законом 'опстанка јачега'. Тако остаје биће које је јако и здраво, које своје јаке особине преноси у наслеђе својим потомцима. Снажне се особине сједињују током времена стварајући нови идентитет у живом бићу. То је еволуција која чини да живо биће напредује, са тим развијеним особинама, до вишег степена и тако се еволуција наставља. То је напредовање.

2. Сексуална предестинација: Дешава се због тежње мужјака и женке да се паре са јачим и здравијим, како би се

преносили најбољи наследни гени. Умањује се могућност преноса особина животиња, које су слабе, због непостојања међусобне тежње за парењем.

3. Колико се год ствара нова особина, она се преноси наследним путем.

Побијање темеља на којима се заснива теорија

1. Палеонтологија је као наука још увек непотпуна и нико не може да тврди да је употпунио испитивање свих слојева земље и испод планина и мора, па не може ни да пронађе нешто ново што би било супротно претходним извештајима.

Претпоставивши поузданост налаза ове науке, постојање првих, а затим напреднијих прабића, није доказ еволуције напредних бића из најниже врсте бића, него је то само доказ о редоследу постојања ових бића у складу са

природним претпоставкама њиховог постојања у било којем облику. Ако ископине у Дарвиново време сведоче да је најстарији вид живота постојао пре 600 хиљада година, онда најновија открића у палеонтологији потврђују да вид људског живота достиже до пре десетине милиона година. Зар ово није највећи доказ да се сазнања из археологије мењају и да на њима не може да се заснива сигуран доказ, јер, можда, већ се сутра открију нове чињенице које ће да буду супротне онима које смо већ рекли?

Не постоји доказ да се на основу природних услова развијају нова, хармонична и савршена својства, као што палеонтологија (претпостављајући тачност и исправност редоследа који се у њој налази) даје један резултат, а то је да се најнапреднија животиња појавила након најнижег облика животиње. Не постоји доказ да је најнапреднија

животиња настала из најнижег облика животиње.

Тако, на пример, када би геолози дошли после нас за милион година, и ако би пронашли у првим слојевима остатке ручних кола, у другим остатке коњских кола, у трећим остатке савременог аута, у петим остатке савременог авиона, у седмим остатке ракете, у осмим остатке свемирског брода, да ли овај временски редослед у њиховој појави доказује да су ручна кола, под утицајем природних услова, еволуирала у свемирски брод?

Или пак, овај временски редослед доказује да су коњска кола настала иза ручних кола, а не из њих? Такође, временски редослед постојања напреднијих живих бића након најнижих облика, не доказује да су напреднија дошла иза најнижих облика, и не доказује да су еволуирала из њих, као што то тврди Дарвин.

Професор Кејт каже: "Ми човека не можемо да уврстимо ни у једну од ових врста." А проф. Бранков каже: "Наука палеонтологија не зна за човекове претке. Оно што називају човеком (џава) којег је открио Дибо 1891., год. није оно око чега обилазе еволуционисти и он није онакав како га описују еволуционисти." На Трећем симпозијуму који је одржан у Лиду, проф. Фирсо потврдио је да је кост лобање која се приписује човеку, (џава), заправо комад шимпанзине лобање или човекова бутна кост.

Што се тиче човека, сакупљени су комади људске лобање и одвојени су од шимпанзиних остатака, као што то тврди извештај који је поднео проф. Хердлика. Артур Кејт утврдио је да скупина ових комада припада створењу које не може да дише, нити да једе, а проф. Фирсо тврди да је идеја мајмун - човек предмет разилажења.

Др. Сорјал, у својој књизи под називом "Распад Дарвинове теорије", каже:

1. „Изгубљене карике недостају међу животињским врстама, а не и између човека и осталих живих бића. Не постоје карике између првобитних једноћелијских и вишећелијских животиња, између мекушаца и зглавкара, између бескичмењака и кичмењака, између риба и водоземаца, између ових последњих и гмизаваца и птица, између гмизаваца и сисара. Навео сам их по редоследу њиховог јављања у геолошким вековима.“

Конт Ди Неви каже: „Свака група, свака врста као да је изненада настала. Ми не наилазимо ни на један прелазни облик и немогуће је да било коју нову скупину припишемо другој старој скупини.“

Др. Цемалуддин ел-Фенди, професор астрономије на Природословном

факултету Универзитета у Каиру, каже: „У доказе који побијају Дарвинову теорију спада и дужина живота на Земљи, где су астролози и природословци одредили да не прелази три милијарде година. Биолози су одредили да се неопходни период еволуције живих бића, све до века старог века, повећава на седам милијарди година, што значи да је живот на Земљи морао да буде присутан десет милијарди година, дакле, дуго више од Сунца.“

2. Сличност животињских ембриона.

То је велика грешка у коју се запало због тога што нису усавршавани апарати за повећавање који указују на прецизне појединости по којим се животињски ембриони разликују једни од других, по свом стварању, конструкцији и редоследу, изузев фалсификата који је учинио немачки научник Ернест Хејкел, који је поставио идентичне слике ембриона. Он је, након осуде од ембриолога, признао да

је био присиљен да допуни изглед у око осам од сто ембрионалних слика, због недостатка пренесеног цртежа.

Казао је: „Један број мојих скица био је фалсификован. Стотине зоолога направило је исту грешку.“ Ово је пренесено из часописа "Гермаине Зеитунг - Миинцхен."

3. Што се тиче постојања слепог црева у човеку, као закржљалог органа у еволуцији мајмуна, овај случај са сигурношћу не доказује да је човек еволуирао од мајмуна. Напротив, узрок његовог постојања је у његовом наслеђу од прачовека чији је ослонац био у биљкама, па је слепо црево створено како би му помогло у пробави тих биљака. Скоро је постало познато да слепо црево обавља функцију сигурносног вентила против загнојавања у цревима. Наука је открила да слепо црево има и другу сврху, која је све до данас нама недоступна.

Наука свакодневно напредује, и ако је хермафродитизам својство карактеристично за првобитна бића, и ако је полност специфичност напредних бића, дојке су знакови женствености. Налазимо да слон (мужјак) има дојке као и човек, где у исто време мужјаци копитара, као што су коњи и магарци, немају дојки, осим оних који имају сличности са мајком. Како је остао траг двополности код човека, а није код онога што је ниже од њега, иако Дарвин сматра да је човек еволуирао из нечег што је ниже од њега. Професор Е. С. Годриц, са Оксфордског универзитета, каже: „Глупо је рећи да било који део људског организма нема никакве функције.“

Побијање Дарвиновог објашњења еволуције

1. Дарвин каже: „Постоји систем или закон који ради на уништавању живих бића, како би остала само она која су најбоља и која преносе наследне особине на своје потомство.“

Нагомилавају се снажне особине које стварају нову животињу. Уистину постоје поредак, систем и закон који раде на уништењу свих живих бића, слабих и јаких, јер је Узвишени Бог одредио смрт свему што је живо. Један поредак и систем раде насупрот овом поретку, а то је закон о солидарности на живот између природе и живог бића. Узвишени Бог створио је живот и отворио је његове путеве. Тако налазимо да се Сунце, мора, ветрови, кише, биљке, гравитација и томе слично, међусобно потпомажу ради опстанка човековог живота, као и животиња. Посматрање фактора деструкције и склањање погледа од фактора опстанка, узрокује ненормалност у размишљању.

Ако постоји законитост везана за деструкцију, онда постоји и законитост везана за живот и за сваки облик у овом животу. Ако су природни услови: ветрови, грмљавина, температура, вода, поплаве и сл., у могућности да изобличују створења или да униште оно што су они начинили, као што је губљење вида или рушење грађевина, онда је незамисливо да одређују ове природне, мртве, неживе и глупе услове, да направе око ономе ко га нема, или да поправе грађевину која има неки недостатак. Разум прихвата да природни услови могу да буду одговарајући за уништење и пропаст, али је несхватљиво да ови услови буду одговарајући за тумачење прекрасног стварања, обликовања и савршеног и темељног конструисања. Било који орган живих бића темељно је зацртан, уредно створен, његови делови су са мудрошћу поређани и њихово деловање са другим

органима уређено је на најсавршенији начин. Немогуће је да се та темељитост и савршено уређење приписују ударима насумичних природних услова.

Проф. Лок са Кембричког универзитета, каже: „Самоизбор, било природан или вештачки, не може да створи нешто ново.“

Џемалуддин ел-Афгани у својој књизи "Одговор Дехријама", након расправе о овој теорији каже: „Након тога, ја ћу да их питам, како се сваки део материје, својим отцепљењем, упутио ка одредиштима преосталих делова. Помоћу које справе је сваки од њих упознао преостале са оним шта намерава да тражи? Који парламент или сенат - веће старца - би заседао ради утемељења ових компонената светске конструкције и савршене формулације? Дошло је време да ови делови, док су још као јаје врапца, знају неопходност своје појаве у лику

птице која једе зрневље. Обавезно је да поседује кљун и вољу за своје животне потребе?! Овај принцип, који је употребио Дарвин (опстанак јачег) упропастио је људски живот, јер је дао оправдање сваком силнику, било да се ради о појединцу или о владама, јер силник спроводи своју срџбу, насиље, рат и мржњу, не користећи се узвишеним моралностима. Он се користи природним законом, као што је то Дарвин сматрао. Он се користи законом 'опстанка јачег', а тај закон је омогућио колонијализацији сву њену одвратност.“

2. Што се тиче природне предестинације, која условљава тежњу за размножавањем међу снажним јединкама - што је проузроковало ишчезнуће слабих јединки и опстанак јаких - није доказ еволуције те врсте. Из тога се разуме да је то опстанак исте врсте и ишчезнуће слабе врсте. Да је речено да се еволуција дешава

било којем бићу, онда би то било смањење врсте, јер се смањује интимност између мужјака и женке, зависно од удаљавања и различитости облика међу њима. Дојрзански, најпознатији специјалиста у области геолошке специфичности, 1958. године - век након Дарвина - је казао: „Различитост облика умањује тежњу за размножавањем. Тежња за размножавањем умањује се зависно од различитости врста и количине те различитости. Није тачно да се добра својства преносе наследним путем. Тако, на пример, ковач снажних мишића не преноси снагу својих мишића на своје потомство, као што научник осебујног знања, своје знање не преноси наследним путем на своје потомство.“

3. Тврдњу да се дешава еволуција неких личности и пролазних својстава, затим њиховог преношења размножавањем, савремена генетика у

потпуности одбацује. Било које својство не скрива се у ономе ко се размножава, нити је садржи било која врста, и то је пролазно својство које се не преноси наследним путем на потомство. Небил Џорџ, један од поузданих људи у овој науци, каже: „Природна предестинација, због овога не користи за слабљење еволуционог пута - или пута напретка - јер она слаби страну коју не користи, а не слаби еволуцију наследних одлика међу јединкама. Они који говоре о изненадној појави, мисле на животињу која нема ока, која изненада, путем неких зрака има око!“

Стручњаци су утврдили да икс-зраци мењају број плодности, али зраци утичу на промену само онога што је присутно, а не на оно што ће да се развије и што не постоји. Плодност мајмуна није као плодност човека и зраци само утичу на плодност онога што постоји, а да не

говоримо о томе да се догоде ови зраци које немају ни разума, нити схватања. Човек се својим умом разликује од мајмуна и свих других животиња. Зраци утичу на плодност која више личи на изобличавање него на побољшање, као што се дешава са радиоактивним зрацима. У часопису "Лајф" каже се: "Радиоактивно зрачење представља узнемиравајући кошмар у ембриологији." Истраживања Молера и студије Доналдсона слажу се да се незнатне промене умањују, а велике убијају. А у часопису "Сајанс Летр", у свом броју издатом у новембру 1950. године, стоји: „Није преувеличавање ако се каже да су 99% гена, насталих из промена, штетни гени.“ Генетика је супротна Дарвиновој теорији и њој недостају искуства и схватања јевреја и муслимана након њих, који обрезају своје синове, што не узрокује да се након дугог низа година њихови синови рађају

обрезани. Тако, колико год наука напредује, потврђује се неисправност Дарвинове теорије о овоме.

Крис Морисон, председник Академије наука у Њујорку и члан извршног одбора Већа за национална истраживања у УСА, о овом предмету у својој књизи „Наука позива у веровање“, каже: „Генетика поставља питања на која је тешко да се одговори, а друга открића Дарвиново дело представљају као величанствени корак напред у филозофском мишљењу.“

Теорија коју не потврђује стварност

1. Да је теорија истинита, посматрали бисмо многе животиње, као и човека како настаје еволуцијом, а не само размножавањем. Ако еволуција захтева дуг временски период, није забрањено посматрање мајмуна како се претварају у

људска бића у постепеном обликовању читав низ година, или сваких десет година, или сваких сто година!?

2. Ако прихватимо да су природни услови и природна предестинација еволуирали мајмуна у човека – на пример - ми никад нећемо да прихватимо да су се ови услови поновили како би се створила жена за тог човека, како би наставили у размножавању и како би остали у равнотежи са њима.

3. Моћ прилагођавања коју налазимо код животиња - као што је камелеон, на пример, који мења боју према месту на којем се налази. То је скривена моћ, која се рађа заједно са створењима. Неке је животиње имају у огромној количини, а неке сасвим мало, готово у незнатним траговима. Ова моћ је код свих створења ограничена и не прелази своје границе. Моћ прилагођавања је еволуционо својство које формира околина, као што то

сматрају заговарачи ове теорије, у супротном природа би подарила ову моћ и камењу и земљи и другим неживим бићима.

4. Поред човека, жабе се одликују својом особином живљења и на копну и у води, као што се птице одликују способношћу директног летења и брзих прелета и то без икакве справе. Исто тако, пасји нос има осетљивије чуло мириса од човечијег. Да ли је онда, пасји нос више еволуирао од човечијег носа? Да ли су жабе и птице, напредније од човека у неким аспектима?

Око камиле, или коња, или магарца види и ноћу и дању, док човеково око није у могућности да види у тами. А соколово око је оштрије од човековог ока. Да ли су онда, соко или магарац напреднији од човека? Ако бисмо сматрали задовољење личних потреба као основ напретка (прогреса), као што је случај са државама,

онда би биљке биле далеко изнад човека и свих животиња, зато што саме себи производе храну, као што је производе и другима и оне немају никакве потребе за другом храном.

Ако бисмо крупноћу узели основом за напредак, онда су, камила, слон и огромне праживотиње и напредније од човека!

Став природословаца о овој теорији

1. Они који подржавају теорију:

Њихово подржавање теорије било је углавном потпора слободи мишљења, коју је Црква оспоравала и против које се борила. То је био контрарат који су повели природословци против црквеног свештенства, њихових идеја, а након што је између њих већ избио рат.

2. Противници теорије:

Они траже опипљив доказ за утицај природне предестинације на трансформацију врста, а нарочито човека. Противници теорије, у свом тражењу природних доказа, нису ништа малобројнији нити мање опонирају од својих противника из редова теолога у Европи. Ово су неки ставови учењака - противника теорије, које преноси проф. Ибрахим Хурани, који каже: "Учењаци нису прихватили нити потврдили Дарвинов правац, а уз то су га одбацили и омаловажили, знајући да се тај правац изучавао пуних двадесет година." Међу њима су истакнути учењаци Денсел и Далас, чији говор у сажетој форми гласи: „Развој природном предестинацијом није примерен човеку и неопходно је рећи да је створен одједном.“

У ове учењаке, убраја се проф. Ферхо који каже: „Јасно нам је, из животне праксе, да између човека и мајмуна

постоји огромна разлика. Ми не можемо да просуђујемо да је човек потомак мајмуна или неке друге животиње и није лепо да о томе уопште говоримо.“

Један од њих је Мејферт, који је након што је проучио многе чињенице из биологије, казао: „Дарвинов правац није могуће подржати и то је став детета.“

Један од фанатичних присталица Дарвиновог правца је и сир Артур Кеит који каже: „Теорија настанка још је увек, све до данас, без аргумената и она ће као таква и да остане. Један разлог што ми у њу верујемо, јесте једини могући аргумент који иде у њен прилог, а то је веровање у директно стварање, а оно је потпуно немогуће.“

А други проф. Вотсон, са Лондонског универзитета каже: „Биолози верују у настанак, не као продукт посматрања, одабира или логичног

закључивања, него зато што је идеја о директном стварању, идеја коју је немогуће перципирати.“

Да. Ова идеја је несхватљива хришћанима, јер они мисле да је бог састављен од три особе, а у ствари је један, и да је један једнако три ($1=3$).

Међу оне који сеprotиве овој теорији спада и познати учењак Фон Бискон, који је након изучавања упоредне анатомије човека и мајмуна заједно са проф. Ферхом, казао: „Заиста, између ово двоје постоји велика и суштинска разлика.“

У противнике ове теорије спада и врсни учењак Агасир који у свом тексту о пореклу човека, који је прочитан на научном викторијанском скупу, у сажетој форми каже: „Дарвинов је правац научна грешка, неистина у основи. Његова метода

нема никакве везе са науком и од његовог правца нема никакве користи.“

Познати учењак Хексли, иначе Дарвинов пријатељ, такође је противник ове теорије, који не спада у административни круг. Он каже: „Према јасним доказима које поседујемо, немамо никаквог аргумента да је нека биљна или животињска врста настала природним или вештачким одабиром.“

Противник ове теорије је и врсни учењак Тендел који као и Хејкел каже: „Нема сумње да они који верују у развој врста, не знају да је то продукт премиса за које се не зна. Сматрам да је неопходно да се измени Дарвинов правац.“

Ову теорију одбацују многи научници, као што је проф. Фејлтон, декан Медицинског факултета на Универзитету Монтпеље, проф. ембриологије на истом Универзитету, као и проф. Катрфаз,

директор Музеја за историју природе у Паризу, који каже: „Ми не знамо како су се формирале све врсте. Знамо само да нису способне да се трансформишу, као што сасвим сигурно знамо да Дарвин и Ламарк нису открили истинску законитост у погледу начина њиховог формирања.“

Теорија а не истина

Због свега овога, све оно што је Дарвин казао о еволуцији (теорија о еволуцији), предмет је великог разилажења међу учењацима, да ли је то теорија, истина (чињеница) или законитост? У њиховом терминолошком речнику, теорија је оно што је могуће да у себи садржи потврду и одбацивање. Истина (чињеница) или законитост је оно што у себи не садржи нити један део неистине.

Због чега се онда раширила ова теорија?

Разлог због којег се ова теорија раширила јесте у њеној појави у време у којем је Узвишени Бог дозволио да се обелодани неисправност искварене и неисправне хришћанске вере, и то уз помоћ групе следбеника те вере. Научни напредак имао је великог трага у откривању неисправности те искривљене вере, што је довело до жестоког сукоба који је однео хиљаде живота природословаца. А на ватреном попришту, свака страна је употребљавала сва оружја против противника. Тако је ова теорија раширена као оружје које су природословци уперили против своје вере, а затим у лице сваке вере на чију земљу су ступиле њихове колонијализаторске ноге. То је било јер су они сматрали ову теорију истинитом, а и из освете према тој неисправној вери, која је стајала као камен

спотицања у истраживању на пољима природних наука, а затим, као средство уништења вере колонијализираних народа, како би колонијализатори лакше завладали над овим народима. Тако је образовање, које је донео колонијализатор, силом наметнуло ову теорију у школским програмима и понудило је у научном руху, како би ученици били сигурни у истинитост ове теорије. Тиме би се остварило оно што су зацртали да изазову у свести ученика, а то је изазивање контрадикторности између науке, коју су искривили, и вере, што, чак, води напуштању вере. Довољно је да се зна да је уз помоћ ове теорије много муслимана напустило своју веру у свим исламским земљама. Зато је колонијализатор тежио томе да се ова теорија изучава у Адену, у основним школама, док у исто време амерички закон

забрањује изучавање ове теорије још од 1935.год.

Међутим, након што је Европа савладала свог противника "неисправну веру", прогласила је Дарвинову теорију, коју је користила у борби, научном неистином, само теоријом чију неисправност наука свакодневно открива.

Став исламских научника о овој теорији

1. Једна група каже: "Ова се теорија супротставља појашњењу начина настанка створења, као њиховом редоследу егзистирања. Ово је поље на чије изучавање Ислам подстиче речима Узвишеног:

„Реци: 'Путујте по свету да видите шта је Он ни из чега створио'“ (Кур'ан, 29:20)

У Кур'ану не постоји категоричан текст који говори о начину на који је Адам, нека су Божији благослов и мир над њим, дошао на Земљу, или, чак, сва створења. Нама је остављено да истражујемо, посматрамо и потврђујемо категоричким сазнањем оно до чега је дошло наше истраживање. Уз претпоставку да је Дарвинова теорија истинита, она не противречи категоричном кур'анском тексту који не прихвата никакво разумско тумачење. Најпознатији заступник овог става је Хасан ел-Џиср, писац дела "Ер-Рисала ел-Хумејдије."

2. Друга група сматра да је Узвишени Бог објаснио догађај везан за Адама, мир над њим, тако што је казао да је Адам, био у Рају, па је онда сишао на Земљу и ту нема места никаквим тумачењима. Кур'ански одломци експлицитно говоре да је Адам, нека су Божији благослов и мир

над њим, створен као самостално биће које је Бог створио са одређеном сврхом и нема потребе да се тумачи Кур'ан, према сумњивој теорији о којој наука, својим научним напретком, открива да је лажна.

Одломак из књиге:

„Јединственост Створитеља.“¹ А. А. Ез-Зиндани

¹ <https://islamhouse.com/sr/books/2796155/>

